

Ezoterik Papatya

– Büşra Krcn · 05 Mart 2016

Evet, Picasso !
Rönesans döneminden kaldı bu çiçek bana
Eski ahidlerin yazılı olduğu kitaplara konulmuş
Bana da, o zamanlarda yaşayan bir dostum söylemişti.
Adı neydi onun ?
Aaaa ! Çıkartamadım.
Unutturma sakın.
Ara ara hatırlat bana söyleyeyim.
Görüyor musun şu papatyanın
Yanında ki beyaz çizgiyi
Hah işte ! Oradan kimse yürüyemez ahbab ..
En son onsekiz yaşında bir delikanlı ile yürümüşüm.
Ellerinin güzel olduğunu bu papatyayı kopartırken görmüştüm.
Evet evet, yakışıklıydı..
Yeşil gözleri ışıl ışıl
Bir ormandan almış olmalıydı.
Farklıydı o dostum.
Bizim dünyamızdan değildi.
Gezegeni söylemedi ama çok da uzakda değildir bizden.
Biraz kulakları büyüktü
İlk gördüğüm de kepçe kulaklı milas'ı hatırlattı bana
Gülesim gelmişti ama ayıp olur diye sıktım kendimi
Gerçi o ayıp nedir bilir miydi
İşte orası meçhul!
Sonuçta başka gezegendendi.
Ama aynı kainatın altındayız
Kardeş sayılırız..
Çok üstelemedim.
Toparladım kendimi..
İlk kez görmüştü o çiçekleri
Hele kırmızı elmayı küçük bir merkür sandı.
Dikkatlice bakıyordu.
Aldım elinden elmayı, ısırıldım.
Yiyordum çünkü.
Şaşkın şaşkın, dövecekmiş gibi

baktı suratıma
Tükürür diye düşünmüştüm ama
Yapmadı.
Belki de tükürmeyi bilmiyordu
Her neysee
İşime gelir...
Biz türkler olsak ,
Dalından bir elma daha koparır
Kafasına fırlatırdık.
Ne ise ahbap
İyiymiş, güzeldi, hoştu..
Karıncalar iz yapsa
Onun üstünden yürürdü
Birazca da saftı
Alışmıştım dostum
Gidecekmiş ilk gezegenle
Son bir kıyak yapmak istedim
Akbilimi uzattım
Aldı...
Şaşırdım.
Yoksa akbilin ne olduğunu biliyor muydu?
Hayır hayır! Nereden bilecek
Aldı yedi onu..
En azından bir kıyağım olmuştu
Yemeyi öğrenmişti ...

Şiir ; Büşra Karacan